

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΙΑΣ

ΠΑΒ 990

6 ΙΑΝ. 2015

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Θέμα: «Κατάληψη και επιβολή χαρατσιού δια της βίας στους λουόμενους στις παραλίες»

Παρακαλούμε για την τοποθέτησή σας επί ανάρτησης του ιστότοπου «Θέμα», στις 30/03/2015, καθώς και επί έγγραφης σχετικής με το εν λόγω δημοσίευμα καταγγελίας του κ. Θεοδωρίδη Κωνσταντίνου, για καταλήψεις των παραλιών, από επαγγελματίες που εκμεταλλεύονται ομπρέλες και καθίσματα, εις βάρος των πολιτών.

Ο αναφέρων βουλευτής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των «ΑΝ.ΕΛ.»

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος

Αξιότιμε Κύριε Βουλευτή,

Θα ήθελα να διαμαρτυρηθώ επόνως, για μια παρανομία που διαπράττεται, κατά την προσωπική μου άποψη.

Έχοντας ως γνώμονα την ισχύουσα νομοθετική - ρύθμιση που ισχύει από τις αρχές Μαΐου 2015, για τις ομπρέλες και τις ξαπλώστρες στις ελληνικές παραλίες.

Για να γίνω πιο κατανοητός, σας υπενθυμίζω πως η νομοθεσία ανέφερε, ότι οι λουόμενοι δεν θα πλήρωναν στο εξής το τεράστιο χρέος που τους υποχρέωναν οι δήθεν ιδιοκτήτες των παραλιών, για να απολαύσουν τον ελληνικό ουρανό και θάλασσα. Σας μεταφέρω προσωπική μου εμπειρία, αποδεδειγμένη με αποδείξεις και με στοιχεία που βρίσκονται συνημμένα στην καταγγελία μου. Στις 20/6/2015 ημέρα Σάββατο εγώ και μερικοί φίλοι αποφασίσαμε να επισκεφθούμε μια παραλία στην περιοχή της Βούλας.

Κατά την άφιξη μας, μας ζητήθηκε να πληρώσουμε εισιτήριο εισόδου, ως οργανωμένη παραλία, ως εδώ μας βρίσκει συμφώνους.

Στη συνέχεια, μετά την είσοδο μας, προς μεγάλη μας έκπληξη πληροφορηθήκαμε από κάποιους "φουσκωτούς" της παραλίας ότι για να χρησιμοποιήσουμε τις ομπρέλες και τις ξαπλώστρες της παραλίας θα έπρεπε να καταβάλλουμε το ποσό των 8 ευρώ. Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να σας αναφέρω ότι πιο δίπλα από εμάς, ήταν μια παρέα προσπάθησε να τους εξηγήσει ότι αυτό που ζητούν είναι παράνομο και καταχρηστικό.

Ως αποτέλεσμα κινήθηκαν εναντίον τους οι "φουσκωτοί" της παραλίας.

Μια διευκρίνιση, αν αρνιόμασταν να πληρώσουμε, δεν υπήρχε χώρος ούτε εκατοστό για να βάλουμε τις πετσέτες μας να ξάψουμε, οι ξαπλώστρες ήταν μέχρι το κύμα

Εν τούτοις και βάσει όλων των παραπάνω, διερωτώμαι για τα ακόλουθα:

1. Πρώτον, οι ελληνικές παραλίες είναι δύο ταχυτήτων, για τους έχοντες και για τους μη έχοντες;
2. Αυτό θεωρείται δημοκρατία και δικαιοσύνη;
3. οι νομοθεσίες ποιους επιβαρύνουν και ποιοι είναι υποχρεωμένοι να τις τηρούν;
4. Οι "φουσκωτοί" στις παραλίες είναι κράτος εν κράτη;

Τελικά τι ισχύει σε αυτή τη χώρα;

Αυτό το θέμα απασχολεί πάρα πολλούς άνεργους, φοιτητές, μαθητές και πάνω από όλους Έλληνες πολίτες

ΓΙΑΤΙ ???

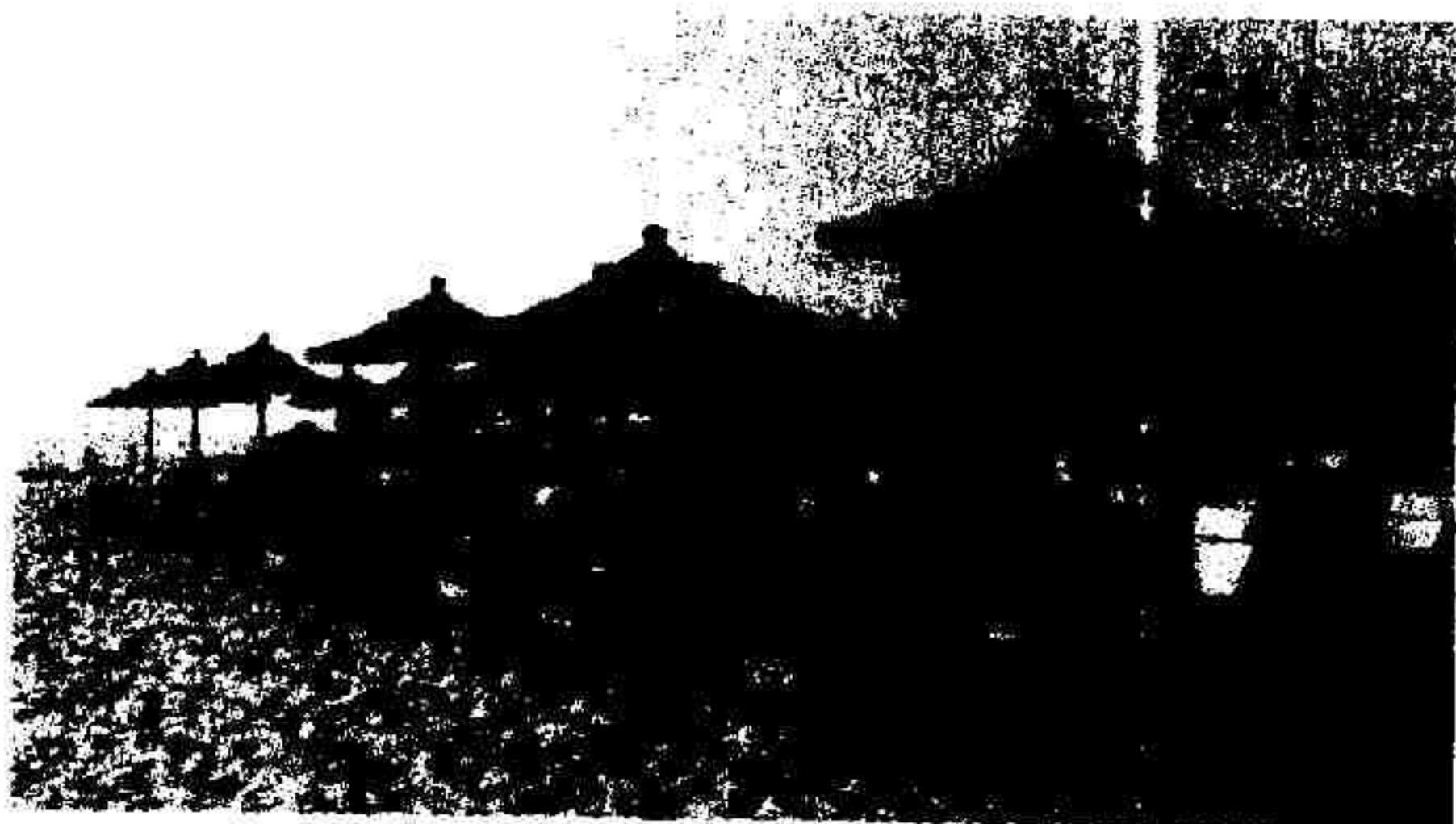
Σας ευχαριστώ εκ των προτέρων,

Με τιμή και εκτίμηση

Θεοδωρίδης Κωνσταντίνος

ΣτΕ: Προσωρινό «μπλόκο» σε ομπρέλες, ξαπλώστρες, καντίνες, κλπ στις παραλίες

Παναγιώτης Τσιμπούκης 30/03/2015 ... 18:164

Τι έκρινε η πενταμελής σύνθεσης του Ε΄ Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας - Λόγω σπουδαιότητας του θέματος παρέπεμψε το όλο ζήτημα για νέα κρίση στην αυξημένη επταμελή σύνθεση του ίδιου Τμήματος

Η απευθείας παραχώρηση στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α΄ βαθμού των παραλιών προκειμένου να τοποθετούνται καθίσματα, ομπρέλες, ξαπλώστρες, αναψυκτήρια, κανό, θαλάσσια ποδήλατα, κ.λπ., αλλά και περαιτέρω μεταβίβαση του δικαιώματος χρήσης παραλίας σε τρίτους, δεν μπορεί να γίνεται συλλήβδην για όλη την Ελλάδα με μία μόνο υπουργική απόφαση.

Η παραχώρηση πρέπει να γίνεται «μεμονωμένα, κατά περίπτωση και ύστερα από εξατομικευμένη κρίση της διοίκησης» και εφόσον υπάρχουν διαγράμματα τα οποία θα καθορίζουν τις προϋποθέσεις και τους όρους παραχώρησης.

Αυτό έκρινε η πενταμελής σύνθεσης του Ε΄ Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας και λόγω σπουδαιότητας του θέματος παρέπεμψε το όλο ζήτημα για νέα κρίση στην αυξημένη επταμελή σύνθεση του ίδιου Τμήματος.

Ειδικότερα, στο Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο έχει προσφύγει ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών και ζητάει να ακυρωθεί υπουργική απόφαση του 2009 (αντικαταστάθηκε με μεταγενέστερες υπουργικές αποφάσεις με το ίδιο περιεχόμενο μέχρι και το 2014) που επιτρέπει την «απευθείας παραχώρηση, με αντάλλαγμα, του δικαιώματος απλής χρήσης αιγιαλού, παραλίας, όχθης και παρόχθιας ζώνης μεγάλων λιμνών και πλεύσιμων ποταμών, στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α΄ βαθμού».

Να σημειωθεί ότι σύμφωνα με τον Κώδικα Δικηγόρων ο αιγιαλός και η παραλία περιλαμβάνονται μεταξύ των ζητημάτων για τα οποία αναγνωρίζεται στους δικηγορικούς συλλόγους το δικαίωμα άσκησης ενδίκων βοηθημάτων. Κατά συνέπεια, ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών είχε έννομο συμφέρον να ζητεί την ακύρωση της επίμαχης υπουργικής απόφασης, όπως επισημαίνεται στην δικαστική απόφαση.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας (πρόεδρος η αντιπρόεδρος Αγγελική Θεοφιλοπούλου και εισηγήτρια η σύμβουλος Επικρατείας Αικατερίνη Σακελλαροπούλου) στην υπ' αριθμ. 646/2015 απόφασή του, κατ' αρχάς αναφέρει ότι «οι ακτές αποτελούν ευθέως αντικείμενο της επιβαλλομένης με το άρθρο 24 του Συντάγματος προστασίας».

Ακόμη, σημειώνουν οι σύμβουλοι Επικρατείας, ότι «η απευθείας παραχώρηση της απλής χρήσης αιγιαλού, παραλίας, όχθης και παρόχθιας ζώνης μεγάλων λιμνών και πλεύσιμων ποταμών, στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α΄ βαθμού γίνεται για την άσκηση δραστηριοτήτων που εξυπηρετούν τους λουομένους ή την αναψυχή του κοινού (όπως εκμίσθωση θαλασσιών μέσων αναψυχής, καθισμάτων, ομπρελών, λειτουργία τροχήλατου αναψυκτηρίου κ.λπ.).

Στην συνέχεια το Συμβούλιο της Επικρατείας αφού ερμηνεύει το Σύνταγμα και την νομοθεσία, υπογραμμίζει ότι «η παραχώρηση δικαιωμάτων απλής χρήσης επί του αιγιαλού και της παραλίας, στους πρωτοβάθμιους Ο.Τ.Α. για την άσκηση δραστηριοτήτων που είναι, κατ' αρχήν, ήπιες και συμβατές με τον προορισμό των στοιχείων αυτών του φυσικού περιβάλλοντος ως κοινοχρήστων, πρέπει να γίνεται μεμονωμένα και κατά περίπτωση, ύστερα από εξατομικευμένη κρίση της διοικήσεως,

συνοδευόμενη από τα αναγκαία διαγράμματα, με την οποία θα τίθενται και οι αναγκαίοι όροι και περιορισμοί ενόψει των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του υπό παραχώρηση συγκεκριμένου τμήματος του αιγιαλού, προκειμένου να διασφαλισθεί και η κατά προορισμό χρήση του ως κοινόχρηστου αγαθού».

Ακόμη, σημειώνουν οι δικαστές ότι κατά την έννοια των διατάξεων του νόμου 2971/2001 η έγκριση των αρμοδίων υπουργών για «την περαιτέρω μεταβίβαση σε τρίτους του δικαιώματος απλής χρήσης αιγιαλού και παραλίας εκ μέρους των Ο.Τ.Α. ως παραχωρησιούχων, χορηγείται κατά περίπτωση, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι του νομοθέτη για την προστασία των παράκτιων οικοσυστημάτων, που κινδυνεύουν από την υπερεκμετάλλευση και να διαφυλαχθεί η κοινοχρησία τους, δεδομένου άλλωστε ότι δεν νοείται συλλήβδην εκ των προτέρων έγκριση εκ μέρους των αρμοδίων υπουργών μεταβιβάσεων που θα χωρήσουν μελλοντικά».

Αυτό γιατί –συνεχίζει η δικαστική απόφαση- «αφενός έτσι απεμπολούν την αρμοδιότητα ασκήσεως εποπτείας επί των πράξεων των Ο.Τ.Α., ενώ ταυτόχρονα θέτουν σε διακινδύνευση τα παράκτια οικοσυστήματα».

Κατά συνέπεια, υπογραμμίζουν οι σύμβουλοι Επικρατείας:

1) «η συλλήβδην παραχώρησι με την προσβαλλόμενη κοινή υπουργική απόφαση του συνόλου των αιγιαλών της χώρας στους πρωτοβάθμιους Ο.Τ.Α. βρίσκεται εκτός των ορίων της εξουσιοδοτήσεως της παραγράφου 5 του άρθρου 13 του νόμου 2971/2001» και

2) η σχετική διάταξη της επίμαχης υπουργικής απόφασης, με την οποία «εγκρίνεται η περαιτέρω μεταβίβαση του δικαιώματος απλής χρήσης αιγιαλού και παραλίας από τους Ο.Τ.Α. Α' βαθμού προς τρίτους, είναι εκτός των ορίων της εξουσιοδοτήσεως του άρθρου 15 παράγραφος 3 του νόμου 2971/2001».